

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۱۳ اکتوبر ۲۰۱۵

جنگ و تروریسم دولتی در ترکیه علیه مردم کرد و دیگر مخالفانش!

(بخش چهاردهم)

در حالی که سه هفته به انتخابات پارلمانی ترکیه باقی نمانده است، صبح روز شنبه دهم اکتوبر ۲۰۱۵، دو انفجار پیاپی در نزدیکی ایستگاه قطار آنکارا در میان ابنوهی از مردم، دستکم ۱۲۷ کشته و ۵۱۶ زخمی بر جا نهاد. گفته می‌شود این انفجارها مرگبارترین حملاتی است که تاکنون در ترکیه رخ داده است. هنوز هیچ گروهی مسؤولیت این انفجارها را برعهده نگرفته است. اما حزب دمکراتیک خلقها حزب حاکم عدالت و توسعه را مسؤول این خونریزی‌ها می‌داند.





بر اساس گزارشات، این دو انفجار رأس ساعت ۱۰ صبح به وقت ترکیه در مکانی به وقوع پیوست که در آن تظاهراتی با نام «کار، صلح و دموکراسی» در حال برگزاری بود.

فراخوان مشترک این راهپیمایی را «کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگران انقلابی (دیسک)، «کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگری بخش عمومی» (کسک)، «نهاد مهندسين و معماران» و «انجمن پزشکان ترکیه» (تی.تی.بی)، احزاب چپ و سوسیالیست و حزب دموکراتیک خلق‌ها داده بودند.

همزمان با این انفجار هولناک، دولت موقت حزب عدالت و توسعه و دستگاه امنیتی ترکیه، در ۲ شهر کردنشین «ماردین» و «دیار بکر» این کشور، حکومت نظامی اعلام کردند.

تصاویر منتشره در شبکه‌های اجتماعی نشان‌دهنده اجساد در صحنه حادثه است. یکی از ساکنان محلی به بی‌بی‌سی گفته است صدای دو انفجار را شنیده و پس از آن شماری جسد را دیده است. به گفته این شاهد عینی، پس از انفجار مردم خشمگین به خودروهای پلیس حمله کردند.

گفته می‌شود در حالی که ۵ دقیقه بعد از این انفجارها پلیس ضدشورش با گاز اشک آور به مردم حمله کرد اما آمبولاس‌ها در قلب پایتخت ترکیه با نیم ساعت تاخیر به محل حادثه رسیدند.

فعالیت‌های مرکز بحران حزب دموکراتیک خلق‌ها (ه.د.پ)، کنفدراسیون کارگری دیسک، کنفدراسیون کارگری کسک، انجمن پزشکان و انجمن وکلا، در بیمارستان‌ها و سردخانه پزشک قانونی ادامه دارد و هویت جان‌باختگان شناسایی می‌شود.

بنا به آماري که مرکز بحران ه.د.پ با ارتباط با خانواده‌های جان‌باختگان به‌دست آورده، تاکنون ۱۲۷ تن جان‌باخته‌اند.

در روز انفجار به‌خاطر ازدحام و شلوغی، برخی خانواده‌ها نگران حال فرزندان و بستگان خود بودند که در پی فعالیت‌های مرکز بحران ه.د.پ، مشخص شد که شمار زیادی از آن‌ها در سلامت به‌سر می‌برند.

گفته شد که شب گذشته خانواده «جمال آوشار» در مرکز پزشک قانونی کچپورن جنازه فرزند خود را شناسایی کردند، اما پس از کمی جنازه مفقود شد.

همچنین در انفجار روز شنبه آنکارا، دو نامزد انتخاباتی حزب دموکراتیک خلق‌ها نیز جان خود را از دست داده‌اند.

کبری ملت مولاوگلو نامزد منطقه یک استانبول در محل انفجار و عبدالله ارول نامزد شهر گیره‌سون در بیمارستان جان‌باخته‌اند.



کبری ملتم مولاو غلو که در انفجار آنکارا جان باخت از جمله کسانی بود که همواره در اظهارات خود تأکید می‌کرد مصرانه بر صلح و شکست اردو خان و حزب حاکم در انتخابات اصرار خواهند ورزید. وی پیش از این حادثه در شبکه توئیتر خود، تصاویری از فعالیت‌های انتخاباتی را منتشر کرده و در قسمت توضیحات نوشته بود پاسخ ما به حملات اصرار در صلح است.

همچنین عبدالله ارول که از فعالان سیاسی با سابقه بود پس از جراحت در اثر انفجار به بیمارستان منتقل شد ولی تلاش پزشکان برای نجات او به جایی نرسید.

نامزد انتخاباتی حزب دمکراتیک خلق‌ها در شهر گیره‌سون، از دهه نود میلادی به این‌سو در جمعیت خانواده زندانیان سیاسی، جمعیت حقوق بشری ایهداد، حزب هادپ و برخی از دیگر سازمان‌های مخالف دولت فعالیت داشته است.

به گزارش خبرگزاری‌ها، پس از انفجارهای خون‌بار آنکارا، شامگاه روز شنبه ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۵ برابر با ۱۸ مهر [میزان] ۱۳۹۴، هزاران نفر در استانبول علیه دولت ترکیه تظاهرات کردند. شرکت‌کنندگان در این تظاهرات از جمله فریاد می‌زدند: «دزد - قتل - اردو خان».

به گزارش عصر امروز، رویترز نوشت: تظاهرات اعتراض‌آمیز صدها نفر از معترضان در استانبول به حملات انتحاری روز شنبه ترکیه، پس از سر دادن شعارهایی علیه دولت، به خشونت کشیده شد.

تظاهرکنندگان که خواستار استعفاى رجب طیب اردو خان، رئیس جمهور ترکیه بودند، حزب عدالت و توسعه را مسؤول رواج خشونت در ترکیه دانستند. در واکنش به این اعتراضات پلیس ترکیه با پرتاب گاز اشک‌آور، مانع از ادامه این راهپیمایی شد.

صلاح‌الدین دمیرتاش، یکی از دو رهبر اصلی حزب دمکراتیک خلق‌ها گفت: «این یک حمله به وحدت کشور ما و یا چیزی شبیه آن نیست، بلکه حمله دولت به مردم است.» وی خطاب به مسؤولان دولتی گفت: «شما قاتلید. از دست‌های شما خون می‌چکد.»

دمیرتاش حاکمان را متهم کرد که نه در مورد حمله به جوانان سوسیالیست در ماه جولای در شهر سوروج و نه در بمب‌گذاری در میتینگ انتخاباتی حزب دمکراتیک خلق‌ها در ماه جون در دیاربکر، هیچ روشنگری نکرده‌اند.

در روز ۵ جون ۲۰۱۵ - ۱۵ خرداد [جوزا] ۱۳۹۴، انفجار در تجمع انتخاباتی حزب دمکراتیک خلق‌ها در دیاربکر سه نفر کشته و دست‌کم ۲۲۰ نفر زخمی بر جا گذاشت. همچنین در روز ۲۰ جولای ۲۰۱۵ - ۲۹ تیر [سرطان] ۱۳۹۴، در انفجار یک بمب در شهر مرزی سوروج ترکیه و در نزدیکی مرز این کشور با سوریه، ۳۴ جوان سوسیالیست جان باختند. دولت ترکیه عامل انفجار در سوروج را گروه «دولت اسلامی» (داعش) دانست در حالی که این گروه مسؤولیت آن را برعهده نگرفته است.

پس از انفجار سوروج بود که جنگ دولت ترکیه علیه نیروهای کمونیست و سکولار، مردم کرد و دیگر مخالفین در شهرها و همچنین پایگاه‌های حزب کارگران کردستان (پکک) در کوه‌های قندیل و کردستان عراق، بار دیگر آغاز شد که از آن زمان تاکنون، صدها نفر در این درگیری‌ها جان خود را از دست داده‌اند.

از سوی دیگر رجب طیب اردو خان، رئیس جمهوری ترکیه پس از انفجارهای روز شنبه در آنکارا گفت: «من این حمله شنیع را که وحدت، همبستگی و صلح در کشور ما را هدف قرار داده، عمیقاً محکوم می‌کنم.» رئیس جمهوری ترکیه، همچون گذشته، وعده داد که عاملان انفجارهای روز شنبه شناسایی خواهند شد.

سخنان احمد داود اوغلو، نخست وزیر ترکیه جالب‌تر بود: «شواهد بسیار قوی وجود دارد که انفجارها توسط دو تروریست انتحاری صورت گرفته است.» داود اوغلو ادعا کرد و احتمال داد که عامل این انفجارها داعش، پکک و یا گروه‌های تندرو چپ بوده‌اند. در حالی که احتمال بمب‌گذاری توسط پکک، آن هم در تظاهراتی سندیکاهای کارگری و

نیروی‌های چپ و حزب دموکراتیک خلق‌ها که علیه جنگ و به حمایت از مردم کرد برگزار کرده بودند، مطلقاً پوچ و بی‌معنی است.

پکک روز شنبه ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۵ - ۱۸ مهر، چند ساعت پس از انفجارهای آنکارا آتش‌بس موقت اعلام کرد. در بیانیه پکک نوشته شد: «این گروه حملات خود را به‌منظور برگزاری انتخابات در کمال آرامش متوقف می‌کند.» بنابراین، به دلیل این که اردوخان و داود اوغلو نمی‌خواهند جنگشان علیه مردم کرد پایان یابد جوابشان به آتش‌بس پ.ک.ک حرکت ترورستی آنکاراست! اما حملات هوایی نیروهای ترکیه علیه مواضع پ.ک.ک همچنان ادامه دارد. صلاح‌الدین دمیرتاش رئیس مشترک حزب دموکراتیک خلق‌ها، روز شنبه پس از انفجارهای روی داده در گردهمایی صلح در آنکارا با اشاره به این که «این حمله هم‌زمان با قوت گرفتن احتمال آتش‌بس روی داده است گفت ما با ذهنیتی مافیائی و آدمکش درون حکومت ترکیه روبه‌رو هستیم.»

دمیرتاش، این واقعه را بی‌ارتباط با احتمال اعلام آتش‌بس از سوی حزب کارگران کردستان ندانست و گفت: «درست زمانی که احتمال آتش‌بس وجود دارد در آنکارا حمله‌ای به این شکل علیه حامیان صلح روی داد. بدون شک تمامی رفقای ما در محل واقعه شدیداً متأثر شده‌اند در حالی که تلاش می‌کنند اجساد و مجروحین را به مراکز درمانی منتقل کنند. در تصاویر دیده می‌شود که پلیس در این بین با گاز اشک‌آور به مردم یورش می‌برد. آن‌ها بمب‌های‌گذاری به میان اجساد پرتاب کردند و اجازه ورود به آمبولانس‌ها ندادند. قتل‌عام در مرکز آنکارا روی داده اما به‌جای آمبولانس برای ما پلیس اعزام کردند. مشخص است که دولت به دنبال افزایش تعداد تلفات بوده.»

دمیرتاش گفت: «چه بر سر دولت آمده که با گاز اشک‌آور به مجروحین حمله می‌کند. حمله با گاز به مجروحین انفجار صحنه‌ای دردناک است. انتظار نمی‌رود عاملان انفجار شناسائی و معرفی شوند همان‌طور که عاملان حمله در "پرسوس" و "آمد" هم هیچ‌وقت مشخص نشدند.»

رئیس مشترک حزب دموکراتیک خلق‌ها (ه.د.پ)، سازمان اطلاعات ملی ترکیه را متهم به آگاهی از این حمله کرد و گفت: «ما با ذهنیتی مافیائی و آدمکش درون حکومت ترکیه روبه‌رو هستیم. سعی می‌کنند جامعه را تحت تأثیر قرار دهند اما پاسخ ما مقاومتی خواهد بود که در برابر ظلم تسلیم نمی‌شود و به این روزها پایان خواهد داد. همه این اتفاقات در چارچوب حقوقی پیگیری خواهند شد. این اتفاق تنها به عنوان یک حمله ناجوانمردانه در تاریخ ثبت خواهند شد چرا که چنین اجازه‌ای نخواهیم داد.»



رهبری پ.ک.ک گفت: «در وضعیتی که جنگ شدیدتر شده، آ.ک.پ با این دروغ که «پ.ک.ک تهدیدی برای امنیت انتخابات است» عمل و تلاش می‌کند که جنگی را که آغاز کرده را در نظر مردم سرپوش بگذارد. در چارچوب فراخوان‌های داخلی و خارجی ترکیه، جنبش ما تصمیم گرفت تا وقتی که حمله‌ای علیه خلق‌مان و گریلاها انجام نشود، نیروهای گریلا در حالت دفاعی غیرفعال خواهند بود. نیروهای گریلای ما در این مرحله از انجام حملات برنامه‌ریزی شده برحذر خواهند بود و غیر از دفاع از خود به هیچ اقدام نظامی دست نخواهد زد و ضرری به روند انتخابات برابر و عادلانه نخواهد زد.»

ریاست مشترک شورای رهبری ک.ج.ک با بیان این که در پی انتخابات ۷ جون در ترکیه و کردستان، نوعی سستی به میان آمده و افزود: «مدتی فضائی مملو از امیال دموکراتیک در کردستان و ترکیه ایجاد شده بود. همه بر این بار شدند که پس از مدت‌ها بحران و تنش، مسایل اساسی گذشته حل خواهند شد و راه بر ترکیه‌ای مملو از صلح و آرامش باز می‌شود. خلق‌های ترکیه هم امیدوار شدند و دیدند که مبارزات ده‌ها ساله بی‌هدف نبوده و ترکیه‌ای دموکراتیک مملو از حیات آزاد خلق‌ها شکل خواهد گرفت، نه تنها خلق‌های ترکیه، بلکه تمامی خلق‌های منطقه با انتخابات ۷ جون انتظاراتی مثبت برای آینده خود داشتند.»

ک.ج.ک افزود که در انتخابات ۷ جون آ.ک.پ که غیر از خود دیگران را نیست می‌انگاشت، شکست خورد و با جای‌گرفتن نمایندگان کردها، علویان، سوسیالیست‌ها، دموکرات‌های چپ‌گرا، سریانی‌ها، ایزدیان، اعراب، آذری، ارمنی و محلمیان، حقیقت مجلسی که ریشه در جامعه ترکیه داشت، شکل گرفت.

ک.ج.ک افزود: «اما درحالی که در ترکیه امید به حیات مشترک و دموکراتیک به وجود آمد و مجلس هم برای آن مهیا شد، طیب اردوخان و دولت باغچلی که به‌خاطر این وضعیت بسیار خشمگین بودند، دست به‌کار شدند و میان احزاب مختلف دیدارهایی برای تشکیل دولت ائتلافی بعمل آمد. آن‌ها از برگزاری انتخابات زودهنگام دم زدند. نپذیرفتند که ه.د.پ در مجلس جای گیرد و از همان روز اول علیه حزب ه.د.پ به اقدامات پلید دست زدند. هرچند خلق‌مان بخاطر نتایج انتخابات ۷ جون خوشحال بود، آ.ک.پ و حزب ملی‌پرست به‌خاطر چنین وضعیتی خشمگین شدند. این امر هم نشان‌دهنده ذهنیت آن‌ها و هم سیاست‌های‌شان بود.»

ک.ج.ک یادآور شد: «آ.ک.پ با آغاز جنگ از ۲۴ جولای، نتایج انتخابات را رد کرد و برای حفظ حاکمیت خود، به هر راهکاری متوسل شد و کودتائی سیاسی برای جلوگیری از تشکیل دولت جدید به انجام رساند تا حاکمیت نامشروع خود را مشروع جلوه دهد. لذا همانند حاکمیت‌های فاشیستی و اتوریتر راهکار جنگ را در پیش گرفت.

این جنگ برای این که اردوخان و آ.ک.پ بر سر قدرت بمانند انجام گرفت و در نشست شورای امنیت ملی در روز ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۴ تصمیم آن اخذ شد.

هم اکنون درگیری‌ها در منطقه اقلیم کردستان عراق، جنگ اسرائیل علیه مردم فلسطین، جنگ ائتلاف عربستان علیه یمن، دفاع روسیه و حزب‌الله لبنان و حکومت اسلامی ایران از حکومت بشار اسد و ائتلاف ترکیه و امریکا و عربستان، وقایع اقلیم کردستان عراق و...، منطقه خاورمیانه را بیش از پیش متلاطم کرده است. جنگ‌های که همه طرفین آن ارتجاعی و در راستای اهداف سیستم سرمایه‌داری و رقابت حکومت‌های سرمایه‌داری در جریان هستند.

قیام مردم در شهرهای اقلیم کردستان عراق، در اعتراض به فساد مالی، بحران اقتصادی، بی‌توجهی دولت به وضع معیشتی مردم، کارمندان و معلمان، افزایش یافت.

کلار مقرر حزب بارزانی به آتش کشیده شده و ۲ تن از معترضان به نام‌های عثمان عدنان ۱۹ ساله و «آرام بایز» ۴۰ ساله به‌دست نظامیان حزب دموکرات جان‌باخته و ۱۳ شهروند دیگر زخمی شدند.

نیروهای امنیتی وابسته به حزب بارزانی دفتر نمایندگی شبکه‌های تلویزیونی «ان‌آرتی» در هولیر و «کی‌ان‌ان» در هولیر، سوران و چومان را اشغال و آن را با توسل به زور پلمپ کردند. همچنین کارمندان این شبکه‌های تلویزیونی از هولیر اخراج شدند.



در استان‌های حلبجه و سلیمانی به مراکز حزب بارزانی حمله و مردم خشم و انزجار خود را نسبت به آن حزب نشان دادند.

دو مرکز حزب دموکرات کردستان، به‌دنبال اعتراضات مردمی تخلیه و به نیروهای امنیتی تحویل داده شد. دولت اقلیم کردستان و حزب دموکرات، شبکه اجتماعی فیس‌بوک در هولیر را به‌طور کامل مسدود کرد. تظاهرکنندگان در شهر کلار پرچم حزب همبستگی اسلامی (به‌کرتوو) را پائین آوردند. این حزب در روزهای گذشته و در جریان اعتراضات مردمی از حزب بارزانی پشتیبانی کرد که موجب خشم بیشتر تظاهرکنندگان شد. معترضان در شهر سلیمانی هم به مقر حزب دموکرات یورش بردند که با ممانعت نیروهای امنیتی روبرو شدند. بنا به گزارش‌ها تاکنون ۵۲ تن در این شهر زخمی شده‌اند که ۱۸ تن از آن‌ها ماموران پلیس بوده‌اند. پلیس از گاز اشکاور و فلفل برای متفرق کردن تظاهرکنندگان استفاده کرد.

حمله شبه‌نظامیان گروه دولت اسلامی و تصرف مناطق وسیعی از شمال عراق توسط این گروه، یکی از عوامل بحرانی شدن اوضاع اقتصادی در اقلیم کردستان و سراسر عراق است.

مردم معترض کردستان عراق، روز شنبه دهم اکتوبر ۲۰۱۵، به دفاتر حزب دموکرات کردستان عراق که ریاست آن را مسعود بارزانی رئیس این اقلیم بر عهده دارد، حمله کردند.

شنبه سومین روز اعتراض‌های شدیدی در اقلیم کردستان عراق علیه وضعیت بد معیشتی و اقتصادی در اقلیم کردستان عراق است. به گزارش خبرگزاری رویترز، شماری از جوانان معترض روز شنبه، یک جاده اصلی در شرک سعید صادق را بستند و ساختمان حزب دموکرات کردستان را سنگ باران کردند.

شبکه تلویزیونی آن‌آر.تی.گرد صحنه‌هایی از این حمله پخش کرد. نیروهای ضد شورش برای متفرق کردن معترضان به آن‌ها حمله کرده و با پرتاب سنگ و چوب پاسخ دادند.

تظاهراتی هم در شهرک سلیمانیه و شهرک که‌لار برگزار شد که در آن‌ها نیز معترضان ساختمان‌های حزب دموکرات کردستان را سنگ باران کردند.

حزب اتحادیه میهنی کردستان، کنترل استان سلیمانیه را که در آن‌ها اعتراضات در جریان است، در دست دارد. این دو حزب رقیب دیرینه هستند و حتی در مقاطعی باهم جنگیدند.

یکی از اختلاف‌های کنونی میان دو حزب، ریاست اقلیم کردستان عراق است. تا کنون اتحادیه میهنی با تمدید دوره بارزانی مخالفت کرده و آن را غیر قانونی دانسته است. بارزانی دو دوره پیاپی ریاست اقلیم را بر عهده دارد.

در استان‌های اربیل و دهوک، اقدام‌های امنیتی برای محافظت از ساختمان‌های حزب دموکرات کردستان به منظور جلوگیری از حملات انتقام‌جویانه، تشدید شد.

در پی بمباران‌های هواپیماهای جنگی ترکیه، بخش بزرگی از مزارع، باغ‌ها و زمین‌های کشاورزی روستاهای دامنه کوه بیشون در این منطقه، دچار آتش‌سوزی شده است. این بمباران‌ها موجب وارد آمدن خسارات شدید به زیرساخت‌های منطقه و به ویژه تأسیسات توزیع برق شده و برق چندین روستای منطقه قطع و جنگل‌ها و مراتع منطقه دچار آتش‌سوزی شده است.

عادل مراد، رئیس شورای مرکزی اتحادیه میهنی کردستان (یکیتی) در واکنش به اقدام ارتش ترکیه در بمباران مناطق شمالی اقلیم کردستان که با عنوان عملیات ارتش علیه مواضع پ.ک.ک انجام می‌شود و موجب وارد آمدن خسارات شدید در این مناطق و کشته و زخمی شدن ساکنین منطقه شده، گفت: نه نیروهای پ.ک.ک و نه حتی نیروی پیشمرگ اقلیم در مناطقی که ترکیه آن‌ها را هدف قرار می‌دهد حضور ندارند و در این مناطق فقط شهروندان عادی و غیرنظامیان حضور دارند و قربانی می‌شوند، اما با این حال تمام جهان در مقابل این بمباران‌ها سکوت کرده‌اند.

عضو شورای رهبری (یکیتی) با تأکید بر ضرورت توقف بمباران‌ها از سوی ترکیه، گفت که لازم است اقلیم کردستان موضع شفاف و واضحی در مقابل این اقدامات ترکیه داشته باشد.

عادل مراد همچنین خواستار واکنش آمریکا و دیگر کشورها به این بمباران‌ها و درخواست آن‌ها از ترکیه، برای توقف حملات هوایی به مناطق اقلیم کردستان شد.

اما مسعود بارزانی، رئیس اقلیم کردستان عراق در تماس تلفنی که با احمد داوود اوغلو، نخست وزیر ترکیه در مورد حملات ترکیه به مواضع پ.ک.ک داشته، اعلام کرده است که اقدامات ترکیه در منطقه خاورمیانه و در مقابله با گروه‌های تروریستی و تصمیمات این کشور در این خصوص را تأیید کرده و از آن حمایت می‌کنیم. او همچنین خواهان خروج نیروهای پ.ک.ک از منطقه شده است.

یکی از سیاستمداران کرد نزدیک به پ.ک.ک در اقلیم کردستان هم از وجود همپیمانی میان حزب دموکرات کردستان (پارتی) و دولت ترکیه در حملات اخیر آنکارا به مواضع پ.ک.ک در اقلیم خیر داده است.

«فایق گلپی» نماینده پیشین پارلمان کردستان و رئیس مشترک سابق حزب راحل دمکراتیک در اقلیم کردستان، اعلام کرده است که میان پارتی و ترکیه برای حمله به پ.ک.ک همپیمانی و هماهنگی وجود دارد.



اخیراً یکی از فرماندهان قدیمی سپاه قدس جمهوری اسلامی در جنگ داخلی سوریه کشته شده است. اخیراً با بمباران‌های مخالفان حکومت بشار اسد، بقایای ارتش و نیروهای امنیتی این حکومت به همراهی سپاه پاسداران جمهوری اسلامی و حزب الله لبنان عملیات زمینی را علیه مخالفان حکومت سوریه آغاز کرده‌اند.

جمهوری اسلامی ایران، با تهدید مجدد سلمان رشدی، روزنامه‌نگاران و فعالین جنبش کارگری، زنان و دانش‌جوئی و تشدید فشار بر زندانیان و برگزار مانور «ضداغتشاش»، نگران خیزش‌های کارگر و عمومی در جامعه ایران است و بر این تصور است که با راه انداختن فضای رعب و وحشت در جامعه، مانع اعتراضات و اعتصابات و شورش‌های شهری احتمالی شود.

در درگیری‌های منطقه، به خصوص در جنگ داخلی سوریه، ترکیه نقش اساسی دارد. اما اکنون با ورود روسیه به عنوان یکی از بازیگران مهم تحولات منطقه ای و جهانی، وضعیت بسیار وخیم تر شده است. بلوکی که پشت امریکا، در جهت سرنگونی حکومت بشار اسد صف بسته‌اند و بلوک دیگری که اکنون پشت روسیه در جهت حفظ حکومت بشار اسد وارد صحنه شده‌اند هر دو بلوک ارتجاعی، خشونت‌طلب و جنگ‌طلب هستند که در جهت حفظ منافع اقتصادی، سیاسی، نظامی و سرمایه‌داری خود تلاش می‌کنند. آن‌ها برای حفظ منافع خود به هر توطئه و ترفند و جنایتی متوسل می‌شوند. از این‌رو، هر نیروی و به هر توجیه و دلیلی وارد این بلوک شود در جنایت آن‌ها، مستقیم و غیرمستقیم سهیم می‌شود. رد این میان موضع طبیعی ست که موضع کمونیست و همه مدافعین جنبش کارگری و کمونیستی و آزاد و برابری، باید بر علیه هر بلوک و طرح و تبلیغ اهداف سیاست‌ها انسان دوستانه و ضدجنگ و ضداستثمار طبقاتی خود باشد. در شرایط موجود جهان، تنها طبقه کارگر با اتحاد و همبستگی همه نیروهای آزادی‌خواه و تحول‌طلب و عدالت‌جو می‌تواند وضع موجود را به نفع انسانیت تغییر دهد.

همزمان با حملات هوایی ترکیه به پایگاه‌های پ.ک.ک، نیروهای امنیتی ترکیه و نیروهای پکک از پایان ماه جولای ۲۰۱۵، بار دیگر حملات نظامی خود را آغاز کردند. تاکنون صدها نفر در جریان این درگیری‌ها کشته شده‌اند.



حملات هوایی اخیر ترکیه به مواضع پ.ک.ک در شمال عراق که بنا به گفته مقامات ترکیه مجموعاً ۴۰۰ منطقه مورد هدف حملات آن‌ها قرار گرفته است؛ نیروهای امنیتی و پلیس ترکیه همزمان، عملیات بسیار گسترده‌ای را نیز در سرتاسر ترکیه برای دستگیری آنچه «عوامل گروه‌های تروریستی داعش و پ.ک.ک» نامیده، شروع کرده که طبق آخرین گزارش‌های منتشر شده، تاکنون با حمله به صدها مرکز تصمیم‌گیری آن‌ها، بیش از ۱۵۰۰۰ نفر را دستگیر کرده است.

زندان‌های ترکیه در حال حاضر پذیرای بیش از ۱۷۰ هزار زندانی هستند و این رقم رکوردی در تاریخ جمهوری ترکیه است. به گزارش روزنامه بوگون روز شنبه ۷ شهریور [سنبله] ۱۳۹۴، در مقاله‌ای نوشت: پس از سال ۲۰۰۲ میلادی تاکنون ۹۴ زندان جدید در ترکیه احداث شده ولی به رغم این در حال حاضر تعداد جمعیت زندانی در زندان‌ها بیش از ظرفیت اسمی زندان‌ها است و دولت ترکیه طرح ساخت ۲۰۷ زندان جدید در پنج سال آینده را به اجرا خواهد گذاشت.

تعداد زندانیان زندان‌های ترکیه در سال ۲۰۰۲ میلادی، برابر ۵۹ هزار و ۴۲۹ نفر بود.

به نوشته این روزنامه، در زندان‌های ترکیه دو هزار و ۱۶۵ محکوم و زندانی کودک که سن آن‌ها کمتر از ۱۸ سال است به‌سر می‌برند که از این عده ۵۴۵ نفر محکوم و مابقی در انتظار صدور حکم به‌سر می‌برند.

تعداد جمعیت زندانی بین سنین ۱۸ الی ۲۰ سال در زندان‌های ترکیه نیز هشت هزار و ۱۷ نفر است. تعداد جمعیت زندانیان بین سنین ۲۱ الی ۳۹ سال نیز ۱۰۰ هزار و ۸۹۰ نفر است.

طبق آمار اعلامی از سوی وزارت دادگستری ترکیه، تعداد پرسنل زندان‌ها که در سال ۲۰۱۰ میلادی ۲۹ هزار و ۳۴۸ نفر بود در ماه مه سال جاری میلادی به ۴۹ هزار و ۴۲۶ نفر افزایش یافت.

طبق برنامه اعلامی از سوی وزارت دادگستری ترکیه در سال جاری میلادی ۴۲ زندان جدید به ظرفیت ۲۶ هزار و ۳۸۰ نفر افتتاح خواهد شد.

انتشار تصاویر کشیده شدن جسد شخصی که گفته می‌شود یک شبه‌نظامی کرد است در خیابان توسط «پلیس» با واکنش‌های گسترده‌ای در این کشور رویه‌رو شده است.

در این تصاویر، خودرویی که متعلق به پلیس است، جسد این فرد را با طنابی که دور گردنش انداخته شده، در خیابان‌های شرناک در جنوب شرقی ترکیه می‌کشد.



فرد کشته شده، حاجی لقمان بیرلیک ۲۴ ساله است که داماد لایلا بیرلیک، نماینده کرد مجلس ترکیه از حزب دموکراتیک خلق‌ها است.

خانواده او می‌گویند که حاجی لقمان، فعال حقوق بشر و فیلم‌ساز بود. خانم بیرلیک به بخش ترکی بی‌بی‌سی، گفته است که دامادش که زخمی شده بود، بازداشت شد و به طور خودسرانه به قتل رسید.

تصاویر مربوط به این اقدام ابتدا در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد. در آن تصاویر، جسدی با پیراهنی قرمز رنگ و شلواری تیره، با طنابی بر گردن نشان داده می‌شد که در خیابان‌های تاریک کشیده می‌شد.

صلاح‌الدین دمیرتاش، رهبر حزب دموکراتیک خلق‌ها از جمله افرادی بود که در توییتر خود یکی از تصاویر مربوط به کشیده شدن جسد را بازنشر کرد.

روزنامه زمان چاپ ترکیه می‌گوید که در تصاویر ویدیویی منتشر شده، ماموران حاضر در خودرو به جسد دشنام می‌دهند و یکی از آن‌ها به دیگری برای کشتن این فرد تبریک می‌گوید.

رسانه‌های ترکیه می‌گویند که این جوان کرد روز جمعه در درگیری میان نیروهای حزب کارگران کردستان (پکک) و نیروهای امنیتی ترکیه در شرناک کشته شده است.

ده‌ها هزار تن از مردم شهر آمد (دیاریکر) به منظور محکوم کردن قتل‌عام آنکارا، به راهپیمایی دست زدند. پلیس با خشونت و با گلوله‌های گازی به تظاهرکنندگان یورش برد. یک شهروند به نام «عبدالعزیز تاروک» که دچار بیماری قلبی بود بر اثر شلیک گلوله گازی از سوی پلیس جان خود را از دست داد. راهپیمایان وی را به بیمارستان منتقل کردند، اما در راه جانش را از دست داد.

شهرستان سور واقع در استان آمد شمال کردستان ترکیه، صبح روز شنبه از سوی پلیس ترکیه محاصره شد که این محاصره همچنان ادامه دارد.

حکومت نظامی در شهرستان سور از سوی استانداری آمد اعلام شد و از ساعت ۵ سحرگاه عملی گردید. حکومت نظامی وارد دومین روز خود شد و در آن شهرستان یک کودک به‌دست نیروهای پلیس ترکیه کشته شد. به‌خاطر قطع خطوط ارتباطی تلفن و اینترنت، ایجاد ارتباط با مردم آن شهر دشوار است.

تشکیلات حزب د.ب.پ در شهر آمد، محاصره شهرستان سور را محکوم کرد و از مردم خواست دست به تظاهرات و اعتراض بزنند.

این روزها در مناطق کردنشین ترکیه، جنگی تمام عیار و نابرابر در جریان است. دولت ترکیه به‌طور مداوم دم از انتقام می‌زند و پان‌ترکیست‌ها و فاشیست‌ها را علیه مردم کرد تحریک می‌کند. دفاتر حزب دموکراتیک خلق‌ها در بسیاری از شهرها مورد حمله قرار گرفته‌اند. اما با این وجود، مقاومت بی‌نظیری در شهرهای کردستان شکل گرفته و بسیاری از شهرهای کردنشین اعلام خودگردانی کرده‌اند. هزاران نیروی ارتش ترکیه این شهرها را محاصره و منع رفت و آمد برقرار کرده‌اند. نیروهای پ.ک.ک در شهرهای ترکیه در نبرد با ارتش ترکیه هستند. اکثریت این نیروها کسانی هستند که پ.ک.ک در دو سال گذشته در تشکیلات مخفی شهرها و روستاها سازمان‌دهی کرده است.

به احتمال قوی، درگیری‌ها شدت خواهد یافت به نحوی که شدت درگیری‌ها تمام ساختار حاکمیت ترکیه را مختل خواهد کرد. در حال حاضر مرزهای این کشور با عراق و ایران در حال بسته‌شدن است. دیگر به ندرت کسی به خود جرات می‌دهد به ترکیه سفر کند. کنترل شهرها عملاً از دست دولت خارج شده و پ.ک.ک در حال تشکیل منطقه جدیدی در ترکیه هست که دولت کمترین توان را برای اعمال قدرت بر آن دارا می‌باشد.

احمد داود اوغلو، نخست وزیر موقت ترکیه، در اظهارات خود تشدید بحران در کشور به زبان آورده است. «این‌جا ترکیه است نه سوریه» خطرناکترین موضعی را علیه مردم اتخاذ کرده است. اوغلو این موضع را در اشاره به

«کانتون هائی» گفت که احزاب کرد می‌خواهند آن‌ها را در ترکیه تأسیس کنند مشابه آنچه که در شمال سوریه انجام شده است.

به دنبال اعلام خودگردانی دموکراتیک شهرداران ۱۵ شهر کردنشین ترکیه، ارتش با حمله به این شهرها، آن‌ها را محاصره کرده و مقررات حکومت نظامی و منع آمد و شد برقراری کرده است.

به گزارش سایت شبکه الجزیره و خبرگزاری فرانسه، شهرداران و همه افراد شرکت‌کننده در روند اعلام «خودمختاری» بازداشت شده‌اند. ارتش و پلیس نیز با حمله ساختمان‌های شهرداری، کنترل این ساختمان‌ها را به دست گرفته‌اند.

همچنین مقامات ترکیه هر فرد شریک در اعلام خودمختاری و مخالفت با دولت مرکزی را در ۱۵ شهر دستگیر کرده است و به آن‌ها اتهام تلاش برای جدائی‌طلبی زده است.

از جمله شهرهائی که دولت و ارتش ترکیه در آن‌ها اعلام منع آمد و شد اعلام کرده است می‌توان به شهرهای شیرناک، جیزره، سیلویی و دیگر شهرهای استان دیاربکر اشاره کرد. دیاربکر شاهد درگیری‌های پراکنده میان اعضای مسلح پ.ک.ک و ارتش است.

در مقابل، این شهرداران می‌گویند که ضمن احترام به یک‌پارچگی سرزمینی و پذیرش حاکمیت دولت مرکزی، در مرزهای ترکیه می‌خواهند خودگردانی داشته باشند.

یکی از مهمترین بحران‌ها در شهر جیزره در جنوب شرقی ترکیه روی داد و مقررات منع آمد و شد و حکومت نظامی در این شهر برقرار شده است. همچنین ارتش و پلیس این شهر را در محاصره خود دارند و مانع از ورود و خروج به آن می‌شوند. این شهر شاهد درگیری‌های شدید مسلحانه میان نیروهای امنیتی و هواداران پ.ک.ک است.

مراکز حزب خلق دموکراتیک‌ها نیز مورد هدف حمله حامیان اردوخان قرار گرفتند. در پی محاصره این شهر توسط ارتش و پلیس ترکیه، صلاح‌الدین دمیرتاش به همراه شماری از روسای این حزب، به سمت شهر جیزره حرکت کردند تا محاصره این شهر را بشکنند اما ارتش مانع از ورود شد و آن‌ها مجبور شدند در خارج از شهر متوقف شوند. وی تصمیم به اجرای مقررات منع و رفت و آمد در این شهر را «حکم اعدام» توصیف کرد.

دولت ترکیه و رئیس‌جمهورش با ادامه این روند تاوان سنگینی پس خواهد داد. قطعا هر کسی با آتش بازی کند احتمال دارد خودش نیز دچار آتش‌سوزی شود. اگر حزب عدالت و توسعه در انتخابات قبلی ترکیه با کاهش آراء تاوان پس داد این بار با هرج و مرج در داخل ترکیه تاوان پس خواهد داد.

بخشی از دلایل خشونت و جنگ‌طلبی اردوخان و حزب‌اش عدالت و توسعه را مؤسسه نظرسنجی و آماری MAK نشان داده است.

مؤسسه نظرسنجی و آماری MAK که در ترکیه از میان سه مؤسسه معتبر نظرسنجی دیگر به عنوان مؤسسه‌ای نزدیک به دولت اردوخان شناخته می‌شود، در ۲۱ سپتامبر ۲۰۱۵، طی اعلام نتایج نظرسنجی انجام گرفته، خبر از کاهش مجدد ۹ درصدی آرای حزب عدالت و توسعه داد. این در حالی‌ست که در مناطق جنوب شرقی و شرق ترکیه آمار به دست آمده حکایت از کاهش بیش از ۳۲ درصد را دارد و بر عکس آن بر شمار طرفداران حزب دموکراتیک خلق‌ها افزوده شده و به نظر می‌رسد که در شرایط کنونی حزب دموکراتیک خلق‌ها در مناطق یاد شده می‌تواند بالای ۵۰ درصد آرای انتخاباتی را از آن خود سازد.

حزب عدالت و توسعه که از سال ۲۰۰۲ تا به امروز به عنوان مدل حزبی توسعه یافته به شمار می‌رفت و در تحقق اهداف خود در سال ۲۰۲۳ امیدوارانه گام برمی‌داشت، اکنون با چالش‌های جدی روبه‌روست. دلیل این‌ها چه می‌تواند

باشد؟ دلایل ریشه ای شکست حزب عدالت و توسعه را می‌توان در اهداف و سیاست‌ها بلندپروازانه و نئوعثمانی‌گری اردوخان و ناتوانی‌های دولت جستجو کرد که مردم را از این حزب رویگردان شده‌اند.

با نگاهی گذرا به عملکرد و فرآیند تغییر قدرت در حزب عدالت و توسعه می‌توان گمانه‌زنی‌ها را در ریزش آرای حزب عدالت و توسعه اسلامی پیش‌بینی کرد.

در این راستا سخنان بولنت آرینچ حائز اهمیت است. او، پیش‌تر از مؤسسان حزب عدالت و توسعه بوده و در طول سال‌های گذشته وظیفه معاونت نخست‌وزیر، مشاور رئیس‌جمهوری، وزیر دولت، سخن‌گوئی دولت را برعهده داشته است. بولنت آرینچ در مصاحبه زنده خود در یکی از کانال‌های رسمی تلویزیونی ترکیه اعلام کرد که حزب عدالت و توسعه از مدیریت «ما» بودن به شکل مدیریت «من» بودن تغییر شکل یافته است.

ناگفته نماند که در چهاردهمین کنگره سالانه حزب عدالت و توسعه نیز که در نیمه اول سپتامبر سال جاری در آنکارا برگزار شد، برخی از اعضای بلندپایه و سرشناس این حزب مانند عبدالله گل رئیس‌جمهوری پیشین ترکیه، بولنت آرینچ و تنی چند از مؤسسان و صاحب‌منصبان پیشین این حزب حضور نداشتند.

اختلاس اقتصادی چهار وزیر در کابینه قبلی و همکاری آنان با رضا ضراب، سرمایه‌گذار ایرانی-ترک و کشف ماجرای پول‌شوئی توسط بانک خلق ترکیه برای حکومت اسلامی ایران و همچنین زد و بندهای انجام گرفته در مزایده و مناقصه‌های شهرداری‌ها و سایر ارگان‌ها و سپردن پروژه‌ها به افراد متصل حزبی و در راس آن‌ها بلال اردوخان، پسر اردوخان باعث شد که توجه مردم به این نوع عملکردهای غیرقانونی دولت و اردوخان جلب شود.

به علاوه، ایجاد شکاف طبقاتی در جامعه، افزایش میزان بیکاری در جامعه، افزایش حقوق ۳ درصدی کارمندان و کارگران در برابر افزایش تورم بیش از ۱۰ درصدی اقتصاد کشور، عدم توجه به حقوق کشته‌شدگان در فاجعه معادن زغال سنگ زونگولداک، ماجرای قاچاق نفت به نفع داعش، ماجرای انتقال سلاح با تریلرها به سوریه، ثروتمند شدن بیش از پیش وابستگان حزبی و... از جمله مواردی است که در پرونده دولت ترکیه و رئیس‌جمهوری این کشور ثبت شده‌اند.

اردوخان در خصوص سیاست خارجی همچون رابطه با داعش، تلاش برای سرنگونی حکومت بشار اسد در سوریه، دخالت در عراق، اقلیم کردستان عراق و غیره به لحاظ دیپلماتیک نیز دچار بحران‌ها فزاینده‌ای شده است.

ترکیه طی چهار سال گذشته به صورت غیرمستقیم در امور داخلی همسایگانش دخالت کرده تا نظام حاکم بر آن کشورها را تغییر دهد اما اکنون خود ناچار شده است که اصول بازی را تغییر دهد.

حمله انتحاری شهر سوروج که احمد داود اوغلو نخست‌وزیر ترکیه تأکید کرد عامل آن وابسته به داعش بوده، همچنان در هاله‌ای ابهام است و داعش تا این لحظه هنوز مسئولیت انجام این حمله را برعهده نگرفته است. همچنین این گروه اتهام‌های داداوغلو را نیز تکذیب نکرده و سکوت اختیار کرده است.

بزرگ‌ترین اشتباه دولت ترکیه و اردوخان، این بود که او ارزیابی درستی از قدرت دشمنان خود، حاکمیت سوریه و همپیمانان آن نداشت از این‌رو، تصور نمی‌کرد که این حکومت تا این حد بتواند مقاومت کند. هرچند که برخی گروه‌های مسلح تروریستی اسلامی به ویژه داعش، ائتلاف جیش الفتح (دربرگیرنده جبهه النصره و احرار الشام و دیگر گروه‌های اسلامی) با حمایت ترکیه، قطر و عربستان توانسته‌اند برخی نقاط سوریه را به اشغال خود درآورند. اکنون روشن شده است که اعلام جنگ آشکار ترکیه به داعش، اسم رمز حمله به پ.ک.ک بوده است.

از سه سال پیش مقامات امریکائی، با رفت و آمدهای مداوم به آنکارا سعی کردند که اردوخان را برای پیوستن به ائتلاف بین‌المللی و برای مبارزه با داعش قانع کنند اما او هر بار شرط‌های نشدنی برای ورود به این جنگ از جمله ضرورت ایجاد مناطق امن یا ایجاد منطقه پرواز ممنوع در خاک سوریه و در مرزهای ترکیه به عمق ۵۰ کیلومتر و طول ۹۰

کیلومتر مطرح می‌کرد تا بیش از یک میلیون و ۷۰۰ هزار پناهمجوی سوری موجود در ترکیه در این مناطق سکونت داده شوند اما واشنگتن در مقابل این خواسته ها سکوت اختیار می‌کرد.

اردوخان به طور ظاهری وارد جنگ علیه داعش شده است به امید این که حمایت امریکا و ناتو را در جنگ خود علیه حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) و مردم کرد و دیگر مخالفینش به دست آورد تا قدرت و سلطه ارتجاعی خود را به هر بهائی حفظ کند.

البته این جنگ پیروزی ندارد و از نظر مالی و انسانی نیز بسیار پرهزینه است. این در شرایطی است که نرخ توسعه اقتصادی در این کشور از هفت درصد به سه درصد کاهش یافته و بحران دولت موقت انتخابات در این کشور روز به روز پیچیده‌تر شده است.

سال ۲۰۱۲ رجب طیب اردوخان مذاکرات صلحی با حزب PKK به منظور پایان دادن به سه دهه جنگ آغاز کرده بود. درگیری‌های اخیر این تلاش‌ها برای صلح را به بن‌بست کشاند.

اردوخان، تلاش می‌کند از جمله احساسات ناسیونالیستی را در ترکیه بالا ببرد و شاید با این روش‌ها بتواند در انتخابات ماه نوامبر، شاید این بار، حزب عدالت و توسعه اکثریت مطلق را به دست آورد. اما این بار نیز رویاهای اردوخان برای تغییر نظام سیاسی ترکیه از پارلمانی به ریاستی، نقش بر آب خواهد شد. بنابراین، مثابه زنگ خطر برای حزب عدالت و توسعه و در راس آن اردوخان به صدا درآمده است.

اکنون به نظر می‌رسد دولت ترکیه و رئیس‌جمهور آن، در دو عرصه داخلی و خارجی به سمت بحران و درگیری‌های بیش‌تر پیش می‌رود. ادامه این روند، در بهترین حالت حداقل به شکست دوباره اردوخان در کسب اکثریت مطلق کرسی‌های پارلمان منجر خواهد شد. در حال حاضر فعال شدن شکاف‌های طبقاتی، اجتماعی، بی‌ثباتی سیاسی و رکود اقتصادی جامعه ترکیه را از درون تهدید می‌کند. در عرصه خارجی نیز سیاست اردوخان در سوریه باعث ایجاد مشکلاتی شده و با دخالت مستقیم روسیه در جنگ سوریه، ترکیه در تنگنای جدیدی گرفتار شده است.

دولت موقت ترکیه، در روزهای گذشته نگرانی شدید خود را درباره اقدامات روسیه اعلام کرده بودند. همچنین هفته گذشته ورود یک جنگنده روسی به حریم ترکیه موجب تشدید خصومت‌ها بین دو کشور شد.

به نظر کارشناسان و تحلیل‌گران مسائل ترکیه این کشور در آستانه جنگ داخلی با محوریت دولت مرکزی است؛ اینان معتقدند شرایط داخلی این کشور با توجه به مسائل سیاسی که انتخابات زودهنگام و سرکوب غیرمعتول ذکر شده و مسائل اقتصادی پیشرو که سررسید قروض خارجی و داخلی آن از اواسط سال جاری خواهد رسید از معطلاتی است که دولت جدید اردوخان که با تغییرات حتمی کابینه همراه خواهد بود، با آن دست به گریبان خواهد شد.



البته برای برگزاری و عدم برگزاری این انتخابات، سناریوهائی مختلفی را می‌توان تصور کرد: احتمال دارد به دلیل دخالت همه جانبه و فعالی نظامی روسیه در جنگ داخلی سوریه و تنش بین ترکیه و روسیه و حمایت ناتو از ترکیه، وضعیت به حدی تنش‌زا شود که بهانه مناسبی به دست اردوخان دهد تا برای یک دوره دیگر انتخابات ترکیه را به تعویق بیندازد. سناریو بعدی این است که در روز اول نوامبر، انتخابات را در کردستان، به بهانه این که نمی‌توانند

امنیت صندوق‌ها و انتخابات را تأمین کنند برگزار نکنند تا حزب دموکراتیک خلق‌ها نتواند ده درصد حد نصاب را کسب کند و وارد پارلمان شود. به همین دلیل و با وجود این که پ.ک.ک اعلام آتش‌بس یک‌طرفه اعلام کرده تا این بهانه از دست دولت بیافتد اما نیروهای امنیتی، همچنان به حملات هوایی و زمینی خود علیه پ.ک.ک ادامه می‌دهند. در حالی که آمار کشته‌شدگان راهپیمایی صلح روز شنبه ۱۰ اکتوبر در آنکارا در حال افزایش است و به ۱۲۷ نفر افزایش یافته و ۵۱۶ نفر نیز زخمی است، اعتراضات همچنان در این شهر و دیگر شهرهای ترکیه و در بسیاری از کشورهای اروپایی ادامه دارد.

سندیکاهای کارگری، تشکل‌های پزشکیان، مهندسان، نهادهای مدنی، احزاب سوسیالیست و حزب دموکراتیک خلق‌ها، که در تظاهرات روز شنبه آنکارا حضور داشتند در اعتراض به دولت ترکیه و رجب طیب اردوخان و حمایت آن‌ها از تروریسم، برای روزهای ۱۲ و ۱۳ اکتوبر، اعلام اعتصاب سراسری کرده‌اند.

این فراخوان مشترک توسط «کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگران انقلابی(دیسک)»، «کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگری بخش عمومی»(کیسک)، «نهاد مهندسين و معماران» و «انجمن پزشکان ترکیه»(تی.تی.بی) اعلام شده است. در این فراخوان، ضمن اعلام عزای سه روزه برای جان‌باختگان، برای دفاع از کار و صلح و دموکراسی در اعتراض به این اقدام تروریستی، که به گفته آنان توسط دولت ترکیه حمایت شده است، از کارگران ترکیه درخواست شده است تا در روزهای دوشنبه و سه‌شنبه به اعتصاب عمومی بپیوندند.

در هر صورت در چنین موقعیتی، تنها جنبش کارگری ترکیه با متحد کردن جنبش دانشجویی، زنان و همه نیروهای کمونیست، دموکراتیک و مترقی می‌تواند هم جلو این جنگ تحمیلی اردوخان و تشدید سانسور و اختناق را بگیرد و هم امنیت برگزاری انتخابات ۱ نوامبر را تأمین کند. چرا که هم اکنون نه دولت موقت انتخابات به ریاست داود اوغلو و نه اردوخان رئیس جمهوری این کشور و نه ارگان‌های حقوقی آن، همگی بی‌اعتبار شده‌اند و کارشان توطئه و خرابکاری و گسترش تروریسم و درگیری‌های داخلی در کشور است!

در حالی که اجساد جان‌باختگان انفجار آنکارا روی دست مردم تشییع و با فریاد «اردوخان قاتل» همراهی می‌شود، هنوز هیچ گروهی مسؤولیت این حمله مرگبار را به عهده نگرفته است.

یاد جان‌باختگان روز شنبه آنکارا گرامی باد!

دوشنبه بیستم مهر [میزان] ۱۳۹۴ - دوازدهم اکتوبر ۲۰۱۵

ادامه دارد